

Quần Lót Và Nam Thần

Contents

Quần Lót Và Nam Thần	1
1. Chương 1: (1-5)	1
2. Chương 2: Quần Lót Và Nam Thần (6-10)	3
3. Chương 3: Quần Lót Và Nam Thần (11-15)	5
4. Chương 4: Quần Lót Và Nam Thần (16-20)	6
5. Chương 5: Quần Lót Và Nam Thần (21-25)	8
6. Chương 6: Quần Lót Và Nam Thần (26-30)	10
7. Chương 7: Quần Lót Và Nam Thần (31-35)	12
8. Chương 8: Quần Lót Và Nam Thần (36-40)	14
9. Chương 9: Quần Lót Và Nam Thần (41-45)	16
10. Chương 10: Quần Lót Và Nam Thần (46-50)	17
11. Chương 11: Quần Lót Và Nam Thần (51-55)	19
12. Chương 12: Quần Lót Và Nam Thần (56-60)	20
13. Chương 13: Quần Lót Và Nam Thần (61-65)	22
14. Chương 14: Quần Lót Và Nam Thần (66 – 71)	24

Quần Lót Và Nam Thần

Giới thiệu

Thể loại: thần quái, thần tiên ma quái, H văn,hiện đại, 1×1, HE. Biên tập: Gà Múp, Katherine Kim

Đọc và tải ebook truyện tại: <http://truyenclub.com/quan-lot-va-nam-than>

1. Chương 1: (1-5)

(1)

Bạch Thước là quần lót tình.

Nó kể thành tình chậm nhất trong gia tộc đồ lót.

Dù đã thành tình, nhưng phần lớn thời gian Bạch Thước vẫn giữ nguyên hình trà trộn trong cửa hàng đồ lót, nằm ngửa tênh hênh giữa một nhãn hiệu quần lót nổi tiếng, len lút quan sát người ta đi tới đi lui.

Ngày lại qua ngày.

Thế là nó đã tìm thấy nam thần của mình.

(2)

Nam thần có gương mặt điển trai chân lại dài, cao gần 1m90 như người mẫu, cơ thể cường tráng luôn được bao bọc trong âu phục sang trọng, nhìn vừa anh tuấn vừa cấm dục.

Bạch Thước quệt nước miếng, hai mắt rực sáng.

Nghe nói công ty nam thần ở phía đối diện!

Nghe nói nam thần vẫn còn độc thân!

Nghe nói cậu bạn nhỏ nam thần cực kỳ lớn!

Quần lót tinh dán mắt nhìn vô háng, mặt mũi đỏ bừng xấu hổ.

Đau tim quá!

Muốn được nam thần mang đi!

Muốn làm chiếc quần lót nhỏ yêu thích của nam thần!

Muốn...

Oa! Nó cũng chẳng phải một cái quần lót trắng tinh như tuyết đâu!

Nó phải hóa thành phóng đăng như vị quần lót lọt khe nhà hàng xóm!

(3)

Nam thần đi bộ trông rất phong lưu, như thể phát cả nhạc nền phía sau.

Đẹp trai đến mức quần lót tinh tự nhủ không được không được, chỉ muốn nhào đến ôm chân gọi chồng ngay tại chỗ.

Chồng...

Thâm tâm quần lót then thùng gọi một tiếng, sau đó “Bụp” trở về nguyên hình, chen lấn xô đẩy đám quần lót khác, ngang ngược chiếm chỗ dễ thấy nhất trên quầy.

Nhìn nam thần sải bước đi tới như sao chổi, nó gào thét cực kì hưng phấn: Chọn em! Chọn em nè!

(4)

Nam thần chọn lựa nửa ngày, sau cùng vẫn cầm quần lót tinh, quay sang lãnh đạm hỏi nhân viên bán hàng: “Xin chào, tôi muốn mấy chiếc này.”

Cô bán hàng mỉm cười cất quần lót vào túi, nhận tiền rồi chào theo thói quen “Hoan nghênh quý khách ghé thăm lần sau”.

Nam thần gật đầu, xách túi hàng rồi ưu nhã rời đi.

(5)

Trong lòng quần lót tinh vô cùng phấn khích.

Vừa nghĩ tới chuyện sẽ có cơ hội tiếp xúc thân mật cùng cậu nhỏ của nam thần, sung sướng mở cờ trong bụng. Cả người nhẹ bẫng như lướt trên bông mềm.

Nó nghĩ, nó nhất định sẽ bảo vệ cậu nhỏ của nam thần. Dù cho khỏe mạnh hay ốm đau, giàu sang hay nghèo khó, nó sẽ bảo vệ nam thần bằng mọi giá, làm một chiếc quần lót cùng ăn cùng ngủ cùng chơi thật kiên cường!

Quần lót tinh siết chặt nắm đấm đầy quyết tâm, thâm tâm chế giễu nhìn đám quần cộc thua cuộc xung quanh, vênh váo tự đắc nói: “Sau khi nhập cung, ta sẽ độc chiếm ân sủng của nam thần, ta sẽ chẳng độ lượng khuyên nhủ nam thần ban ơn mưa móc cho tất cả, ta ấy mà... Chỉ mong chàng cứng chiều một mình ta thôi! Cho nên, mấy cậu em nên biết đối nhân xử thế, nếu không anh đây nhất định không tha cho các em đâu!”

Quần lót tinh nhướn mày một cái, ánh mắt lộ vẻ nguy hiểm.

Thế nhưng ngay giây sau liền “hì hì” vui vẻ.

Ngồi phịch giữa đám quần lót, đung đưa đưa đưa về nhà cùng nam thần.

2. Chương 2: Quần Lót Và Nam Thần (6-10)

(6)

Xe nam thần chạy rất nhanh.

Nhà nam thần vô cùng lớn.

Nam thần cực kì ưa sạch sẽ.

Vì thế, việc đầu tiên mà nam thần ưa sạch sẽ về tới nhà làm là lấy quần lót cả cũ lẫn mới tổng hết vào máy giặt, trộn rồi trộn.

Quần lót tinh không cam tâm bị tắm giặt, thở bong bóng ‘Ưc ực’ trong nước, sao đó bị máy giặt vắt khô đảo qua đảo lại, cuối cùng hoa mắt chóng mặt treo lên giá phơi quần áo.

Một hàng quần lót sặc sỡ như dải cờ đa sắc.

Nam thần chống hông, gật đầu hài lòng rồi xoay người vào phòng.

Đội nam thần đi khuất bóng, quần lót tinh mới dám hiện nguyên hình.

Đổi mặt hậu cung ba ngàn giai lệ, nó tuyên bố lăm lệt: “Sau này phải ngoan ngoãn nghe lời, hoàng hậu cai quản các người đã tới!”

(7)

Đêm khuya thanh vắng.

Cũng là lúc hoàng hậu bắt tay hành động.

Quần lót tinh rùng mình một cái, hóa thành hình người, rón ra rón rén lại gần mép giường nam thần.

Trước tiên nó thoáng nhìn quần lót nam thần đang mặc, lặng lẽ tử hình kẻ trái luật, sau đó nhẹ nhàng cúi xuống.

Hốc mắt nam thần rất sâu!

Lông mi nam thần cũng thật dài!

Sống mũi nam thần quá là thẳng!

Đôi môi nam thần...

Quần lót tinh lấy hết can đảm nhắm tịt mắt mỗ chốc một cái.

Môi nam thần... Ngon ghê đó!

Quần lót tinh khấp khểnh vui mừng rúc vào bả vai nam thần, từ từ nhắm mắt lại.

(8)

Lúc trước đã nói, nam thần thích sạch sẽ. Mỗi hôm mặc một chiếc quần lót, một thói quen cực tốt.

Nam thần mở tủ quần áo, quần lót tinh ở trong thấp thỏm hồi hộp, lấy quần lót trắng chẳng chút do dự, mặc quần lót tinh gọn gàng chỉnh tề.

A a a a a!!

Toàn thân quần lót tinh sôi sục!

Nó còn tưởng rằng phải qua năm cửa ải, chém sáu vị tướng*, trải qua trăm cay nghìn đắng mới được mặc. Vạn vạn không ngờ tới, nam thần đã lâm hạnh nó dễ dàng như vậy!

Thật thật thật sự là quá tuyệt vời!

Quần lót tinh phóng túng không quên nhiệm vụ của mình, chăm chú bảo vệ cậu nhỏ cùng đôi bí của nam thần, tránh những va chạm không cần thiết tới chúng.

Nam thần cúi xuống chỉnh mép quần, sau đó mới mặc quần dài.

Ồ!

Quần lót tinh che miệng cười.

Hóa ra nam thần quen nếp để cháu nhỏ lệch bên trái.

(9)

Nam thần là ông chủ của công ty, dọc đường đi liên tục có người chào hỏi, vô cùng phong cách.

Mẫu đàn ông độc thân quý giá như nam thần dĩ nhiên chọc đến không ít hoa cỏ.

Từ lúc vào cửa đến giờ, số lượng cô nàng liếc mắt đưa tình với nam thần không dưới tám người.

Lập tức trong lòng quần lót tinh nảy sinh tình thần trách nhiệm dạt dào.

Lang sói hổ báo nhiều như thế, nó nhất định phải giữ vững vị trí của mình, ngoài nó ra, không ai được khác xâm phạm cậu nhỏ và đôi bí của nam thần. Kẻ nào mạo phạm nó sẽ khiến kẻ đó cả đời không có quần lót mặc!

Quần lót tinh nghĩ như vậy, kẻ mạo phạm đầu tiên liền không mời mà đến.

(10)

Người tới là nữ trợ lý thực tập của nam thần.

Tóc quần dài óng ả, đường cong mềm mại quyến rũ, mang giày cao gót nhỏ nhắn, yếu điệu đi đến.

“Thẩm tổng, cà phê của ngài đây ạ.”

Nam thần gật đầu, lãnh đạm trả lời: “Cám ơn, để bên cạnh cho tôi.”

Đối với phản ứng lạnh nhạt của nam thần, nàng trợ lý thực tập dĩ nhiên không cam lòng, cười rạng rỡ một tiếng, vừa nói vừa cố tình nghiêng cổ tay, trông như thể vô ý làm rớt cà phê xuống đũng quần nam thần.

“Á! Rất xin lỗi! Thẩm tổng thật xin lỗi!” Nữ trợ lý giả vờ thất sắc, vội vàng rút khăn giấy vờ như định lau nước đọng dưới hạ bộ nam thần.

Dĩ nhiên nam thần sẽ không để nàng ta được như ý, ngăn lại động tác của nàng ta dễ như chơi, mặt lạnh như tiền: “Không sao, cô ra ngoài đi.”

“Nhưng...”

Nam thần hoàn toàn không coi cô ả đang cần môi làm bộ làm tịch đáng thương ra gì, nghiêm mặt nói: “Chuyện xảy ra ngày hôm nay, nể tình cô mới phạm lỗi lần đầu, tôi sẽ không truy cứu trách nhiệm nữa. Nếu việc đơn giản nhất mà trợ lý cũng không làm xong, tôi nghĩ không nên có thì hơn.”

Ngữ điệu bình thản, nữ trợ lý sợ đến nỗi hai mắt đỏ hoe, vội vàng nhận lỗi, hứa không tái phạm lần sau.

Nam thần không muốn để tâm đến nàng ta nữa, phẩy phẩy tay ý bảo lui ra đi.

Tận mắt trông thấy toàn bộ quá trình nên quần lót tinh càng thêm tôn sùng nam thần.

Nam thần của nó quả nhiên khác hẳn với kẻ lòe loẹt diêm dúa đê tiện kia, nam thần của nó đúng thật là một nam thần có nguyên tắc.

3. Chương 3: Quần Lót Và Nam Thần (11-15)

11)

Trong văn phòng của nam thần có một phòng nhỏ để nghỉ ngơi, bên trong là vài nhu yếu phẩm.

Nam thần sầm mặt đi vào phòng nghỉ, mở tủ quần áo lấy một chiếc quần mới tinh.

Nữ trợ lý vẩy cà phê đầy kĩ xảo, toàn bộ rót xuống hạ bộ, đọng lại trên đũng quần âu.

Theo lý mà nói, với nhiệt độ cà phê lúc đó, đáng nhẽ sẽ bỏng nhẹ.

Thế nhưng, kì quái ở chỗ nam thần không hề thấy khó chịu, cởi bỏ quần dài thì bên trong vẫn trắng sạch như mới.

Thực sự vô cùng quái dị...

Nam thần chau mày, nhìn chiếc quần lót trắng tinh khó hiểu.

(12)

Quần lót tinh cười trộm.

Sao nó có thể để vị trí quan trọng nhất của nam thần bị thương cơ chứ!

Mà hơn hết, anh còn chưa được nếm thử uy lực của nó. Nhất định phải nguyên vẹn không có bất kì tổn hại nào!

Vậy nên, trong giây phút cà phê thấm ướt quần dài, quần lót tinh hét lớn một tiếng: “Của quý đừng sợ, ta sẽ bảo vệ ngươi!” Tức thì, bên ngoài quần lót bao phủ một màng khí, ngăn chặn không để nước lọt vào trong.

Công lực này cũng chẳng là gì!

Đương nhiên, tuyệt không sơ hở.

(13)

Nam thần chỉ thay quần dài rồi quay về làm việc.

Vậy là quần lót tinh lại có thể rình coi nam thần rồi.

Nó phát hiện ra khi làm việc, hơi thở của nam thần rất bình ổn, hiệu suất công việc cực cao, thích ăn thịt, không thích ăn hành tây, lúc đi tiểu nước chảy thông suốt, là một người đàn ông cực kỳ khỏe mạnh.

Hơn nữa hoàn toàn không có thói xấu thô bỉ, ví như ngoáy mũi khi không có người, túm đáy quần hay gãi móng các kiểu.

Quần lót tinh càng theo dõi càng hài lòng, ngưỡng chừng áp sát cơ thể vào nơi tư mật của nam thần, lặng lẽ cọ một cái.

Sau... Sau này, người sẽ chịu sự quản lý của ta.

(14)

Nam thần không làm thêm giờ, tan việc liền về nhà, ăn một bữa tối đơn giản rồi ở phòng ngủ đọc tài liệu đến khuya.

Quần lót tinh kiên nhẫn chờ đợi, mãi đến khi nam thần ngủ say, mới biến thành hình người.

Khẽ khàng qua phòng bếp ăn vụng, ăn no mới quay lại, sung sướng nằm trên người nam thần.

Nhịp thở của nam thần rất vững vàng, lồng ngực to lớn lên xuống đều đặn, dĩ nhiên trong lúc này cơ bụng cũng cực rõ ràng.

Quần lót tinh dần dần không kìm nén nổi ánh mắt, cái nhìn nóng rực di chuyển vài vòng trên cơ thể hoàn mỹ của nam thần, cuối cùng khóa chặt giữa hai chân.

Ấy da...

Quần lót tinh che miệng cười ngậy ngốc.

To quá đi à...

Đôi mắt gian tà của quần lót tinh đảo một cái.

Hì hì... Nó muốn bắt —— lính —— rồi!

(15)

Đêm đó, nam thần có một giấc mộng.

Trong mơ xuất hiện một đôi bàn tay trắng nõn, nhẹ nhàng vuốt ve cơ bụng, sau đó dần dần trượt xuống, cả gan cầm tính khí của anh, chậm chậm tuột từ trên xuống dưới.

Đôi tay này chứa đầy ma lực, dường như quen thuộc mọi điểm nhạy cảm, khiến anh dần dần hưng phấn.

Anh bắt đầu hỏn hển thở dốc, bờ hông rần chắc ưỡn cao, sau đó bùng nổ!

Sáng hôm sau.

Nam thần sáng khoái tỉnh giấc, mỉm cười vươn người một cái rồi mở mắt ra.

Nháy mắt nụ cười liền đông cứng.

Một thiếu niên xinh đẹp, da dẻ trắng trẻo nằm say giấc nồng giữa chân anh.

Hơn nữa! Hơn nữa!

Trong tay cậu ta còn nắm chặt đại bảo bối!

Trên gương mặt nhỏ nhắn xinh xắn còn đọng dịch thể màu trắng khả nghi!

Ai đó có thể nói cho anh biết chuyện quái gì đang xảy ra chứ!

Quần lót của anh đâu rồi!!

4. Chương 4: Quần Lót Và Nam Thần (16-20)

Edit: Sâu xanh

Beta: Katherine Kim

(16)

Quần lót tinh bị phát hiện rồi, nó quần chắn ngoan ngoan ngồi trên ghế sofa, bốn mắt nhìn nhau với nam thần.

Nam thần ngồi đối diện, chau mày.

Ngủ dậy, thấy cái quần lót mình đang mặc biến mất, hơn nữa trên giường còn xuất hiện một thiếu niên xinh đẹp không rõ lai lịch?!

Đây là tình tiết của thể loại kịch nào thế?!

Nam thần từ nhỏ đến lớn đều là học bá, đầu cũng có sạn.

Đề này quá cao siêu! Anh không giải được!

Quần lót tinh nhìn nam thần mặt mày ủ rũ như thể nghĩ hoài không ra, nó chớp chớp mắt xán đến gần anh, quơ quơ bàn tay trắng nõn.

Nam thần giật mình bừng tỉnh, anh bất ngờ nắm chặt bàn tay mềm mại kia, nói một cách nghiêm túc: “Đừng cử động!”

(17)

Đôi mắt to của quần lót tinh mở lớn, tròn lại thêm tròn.

!!

Nam thần cầm tay nó!!

Phải làm sao bây giờ!! Nó sắp không giữ nổi hình người rồi!!

Diễn biến nhanh quá nó vẫn chưa kịp thích ứng mà!

Bước tiếp theo chẳng lẽ là nam thần sẽ đè nó xuống?!

A a a!!

Nó còn chưa kịp tắm rửa sạch sẽ! Nó còn chưa học được Long Dương thập bát thức!

Suy nghĩ của quần lót tinh như một con ngựa hoang đứt cương chẳng thể lòi lại, cũng may nó vẫn giữ lại được chút rụt rè cuối cùng, chỉ đỏ mặt nói nhỏ: “Em.....Em nghe lời anh, em sẽ không cử động.”

Nam thần hơi sững sốt, rồi lập tức buông bàn tay kia ra như bị điện giật, xấu hổ hắng giọng một tiếng.

(18)

“Em.....”

Nam thần trông khuôn mặt thiếu niên xinh đẹp còn dính dịch thể của mình, cái nhìn đảo quanh, rồi nghiêm mặt gõ nhẹ vào khoe miệng của bản thân: “Chỗ này của em bị dính cái gì kia.”

“À.”

Đương nhiên quần lót tinh biết thứ đó là gì.

Nó cố tình vươn đầu lưỡi đỏ hồng ra, liếm sạch chất dịch dính bên miệng mình ngay trước mắt nam thần, rồi “ực” một tiếng nuốt xuống. Sau đó nghiêng đầu, nhìn nam thần cười ngọt ngào.

“.....” Trong nháy mắt, mang tai nam thần bừng đỏ.

Bầu không khí mờ ám đến khó tả.

(19)

Một lúc lâu sau, nam thần mới có thể bình tĩnh để nhìn thẳng vào quần lót tinh.

Nghiêm túc làm rõ tình hình.

“Tên?”

“Bạch Thước.”

“Giới tính?”

“Nam!”

“Tại sao lại đi trộm quần lót?”

Ồ ơ? Chẳng lẽ nam thần cho rằng nó là kẻ dâm tặc chuyên trộm đồ lót sao?!

Quần lót tinh vội vàng nắm lấy cánh tay của nam thần, vừa lo lắng vừa thật thà giải thích: “Em không trộm quần lót! Em chính là cái quần lót kia!”

“Gì cơ?”

“Em là quần lót tinh.”

“Hả?”

“Thì là yêu tinh ý, nguyên hình là quần lót, nhưng có thể biến thành người.”

“.....”

“Thật ra em là đứa thành tinh muộn nhất trong gia tộc đồ lót.” Quần lót tinh ngượng ngùng gãi đầu.

(20)

Nam thần mất rất nhiều thời gian mới tiêu hóa nỗi sợ thật rằng trong nhà anh có một chiếc quần lót thành tinh.

Miệng anh mở ra rồi khép lại vài lần, mãi mới nói nên lời: “Em.....Còn có thể biến về hình dạng quần lót không?”

“Trước thì có thể, nhưng bây giờ hình như không được.....” Quần lót tinh ngượng ngùng chột chột hai ngón trở với nhau, liếc trộm nam thần rồi ấp a ấp úng: “Em, em nuốt dương tinh của anh, phải tiêu hóa xong mới có thể về hình dạng ban đầu.”

“.....” Nam thần tự biết mình đuối lý, nói thêm cũng chẳng tiện, nét mặt căng thẳng khi hỏi vấn đề cuối cùng: “Vậy sau này em tính làm thế nào?”

Hỏi đến đây, lập tức quần lót tinh đỏ hoe khóe mắt, dè dặt nhìn nam thần: “Em có thể trú tạm ở nhà anh không? Em chưa tìm thấy những người khác trong gia tộc đồ lót.....”

Trong tích tắc, nam thần đã mềm lòng đến cực độ. Anh vỗ nhẹ vai quần lót tinh: “Đừng buồn, em cứ ở tạm đây, trong nhà chỉ có một mình anh, không có gì bất tiện cả đâu. Mà phải rồi, anh tên là Thẩm Trạch.”

YES!

Quần lót tinh gờ tay hình chữ V trong lòng, rồi hấn ngẩng đầu mỉm cười rạng rỡ: “Cảm ơn anh, Thẩm Trạch.”

5. Chương 5: Quần Lót Và Nam Thần (21-25)

Beta: Katherine Kim

21.

Cứ như vậy, quần lót tinh quang minh chính đại tiến dần từng bước.

Vì sớm ngày theo đuổi được nam thần, nó quyết định phô bày tất cả ưu điểm xuất sắc của bản thân.

Nào là giặt quần áo, nấu cơm, quét tước để nam thần từ từ quen với sự hiện hữu của mình đến mức không thể rời khỏi!

Quần lót tinh rất vui vẻ mặc định mình là chủ nhân khác trong căn nhà, ngân nga một điệp khúc, rồi chuẩn bị cơm chiều cho nam thần.

Vì thế, khi trở về nhà sau lúc tan tầm, nam thần nhìn một bàn đầy nhóc đồ ăn vô cùng kinh hãi, hoang mang hỏi lại: “Em làm hết đây à?”

Quần lót tinh tràn đầy tự tin: “Đương nhiên, em biết làm nhiều chuyện lắm”.

Nam thần cười hỏi: “Còn biết làm gì nữa?”.

Quần lót tinh chớp chớp mắt, ngây thơ cười đáp: “Làm ấm giường”.

22.

Làm ấm giường không phải nói suông.

Đêm đó, quần lót tinh tự giác tắm rửa sạch sẽ, trần trụi nhẵn nhụi chui vào chăn của nam thần, dang hoàng làm ấm giường.

Chăn của nam thần thơm quá.....

Cái cảm giác này tựa như được nam thần ôm thật chặt vào lồng ngực.....

Quần lót tinh suy nghĩ vẫn vợ, nằm trên giường đạp chân phần khích.

Thế nên lúc nam thần đẩy cửa phòng ngủ ra, anh nhìn thấy một vật thể không xác định đang lăn lộn trên giường mình.

23.

Về mặt nam thần hắc tuyến, giọng nói có phần ngắc ngứ: “Em đang làm gì đó?”

Quần lót tinh từ từ lộ cái đầu quả dưa ra, dùng đôi mắt cún con ngáp nước nhìn nam thần, khe khẽ nói: “Em có thể ngủ với anh không? Em sợ bóng tối lắm”

Nam thần im lặng vài giây, có vẻ rối bời suy nghĩ.

Biểu cảm của quần lót tinh càng đáng thương hơn, như thể sẽ òa khóc ngay giây kế tiếp.

Nam thần thở dài, đành an phận nằm xuống, mặt lạnh tanh hỏi tiếp: “Em ngủ có ngoan không?”.

Quần lót tinh gật đầu lia lịa.

“Vậy thì được”. Nam thần xoa xoa đầu nó, khẽ bảo: ” Ngủ ngon”.

A a a a!!

Xoa đầu kìa!!

Nam thần thật tốt!!

Toàn thân quần lót tinh nhũn ra như nước, trên đầu còn bốc khói.

Nó e thẹn ngại ngần xoay người, nhích sát sát về phía nam thần, trong lòng lặng lẽ nói: ” Ông xâ ~ ~ ngủ ngon ~ ~”.

24.

Ngày chủ nhật.

Nam thần làm việc trong phòng sách, còn quần lót tinh dọn dẹp nhà cửa.

Tình huống này tựa như một cặp đã kết hôn, vừa hòa hợp vừa tốt đẹp.

Quần lót tinh phần khởi vui vẻ gấp quần áo.

Bỗng nhiên, nó nảy ra ý một ý tưởng.

Nó xoắn tay áo, lục hết tất cả quần lót của nam thần ra, bắt tụi kia xếp hàng, lần lượt dạy bảo.

Phải kiểm định, phải kiểm tra chất lượng.

Hắn phải giúp nam thần chọn ra quần lót ưu tú đạt yêu cầu.

25.

Quần lót tinh giống như một vị chỉ huy uy nghiêm, chấp tay sau lưng, thông thả bước đi trước mặt đám quần lót.

“Nghe đây, các người có đạt chuẩn hay không còn phải xem chất lượng tổng thể, với kết quả cuối cùng, không được phép kháng nghị”

Phía dưới lặng ngắt như tờ.

Quần lót tinh khẽ gật đầu hài lòng, tiếp đó đặt móng ngồi dưới đất, chăm chăm chú chú chọn lựa.

Quần tam giác, không tốt cho bi, OUT!

Quần da báo, quá hoang dã, OUT!

Dần dần một đồng quần lót không đạt yêu cầu bị vứt qua một bên.

Phàm là quần lót có chút thông minh đều không dám lên tiếng với Bạch Thước.

Đương nhiên, luôn luôn có ngoại lệ.

Lúc này, một cái quần lót lưới đứng dậy. Xì xò một tràng ngoại ngữ cãi nhau với quần lót tinh.

Quần lót tinh liếc mắt nhìn nó.

Hừ! Không hiểu!

Hàng nhập khẩu thì giỏi à! Lôi xuống chém!

6. Chương 6: Quần Lót Và Nam Thần (26-30)

Beta: Katherine Kim

26.

Quần lót tinh có thể quản được quần lót xấu tính, nhưng không quản được người dê tiện.

Biết nam thần được nhiều người theo đuổi, nhưng không ngờ gặp phải một kẻ to gan lớn mật, nửa đêm vẫn lảng lơ trên ghẹo.

Quần lót tinh liếc nhìn nam thần còn đang ngủ say, nhẹ nhàng cầm lấy di động đang phát sáng trên đầu giường, dựa vào sự quan sát thường ngày, nắm ngón trỏ tay phải của nam thần ấn vào vị trí khóa vân tay.

Mở rồi!

Quần lót tinh còn chưa kịp cảm thán về chỉ số thông minh của mình, thì đã bị đoạn tin nhắn làm cho tức giận, thiếu chút nữa bốc hỏa tận trời!

Là con hồ ly lảng lơ nhà ai?!

Một bức hình nóng bỏng với độ phân giải cực lớn hiện trên màn hình.

Trong ảnh chụp là một thanh niên ưa nhìn mặc nội y gợi cảm lộ liễu, tư thế uốn éo. Phía dưới còn kèm theo một câu, “Trầm tống, trong mơ không có anh nên em chẳng thể ngủ được”.

Đù ù ù!

Làm cái lỗ sau của người thành cối xay gió!

Quần lót tinh nộ khí xung thiên vội vàng xóa bỏ.

Tuy rằng trong danh bạ của nam thần lưu tên con hồ ly lẳng lơ là Người qua đường giáp nhưng quần lót tinh vẫn không yên lòng.

Bên ngoài yêu nghiệt nhiều như vậy, nếu không ra tay, ông xã sẽ bị cướp mất!

27.

Quần lót tinh là tuýp người theo phái hành động.

Nói ra tay là ra tay.

Mua trang bị, học giáo trình, quyết định phải tóm được nam thần.

Bên này, quần lót tinh tràn đầy tự tin, còn bên kia nam thần lại ngẩn tò te.

28.

Gần đây, nam thần cảm thấy kiểu mở cửa của anh có lẽ sai rồi.

Ngày đầu tiên mở cửa phòng, quần lót tinh mặc áo sơ mi cỡ lớn của anh, để lộ ra đôi chân trần, then thùng mỉm cười: “Tiên sinh, anh đã về ~”.

Ngày hôm sau mở cửa phòng, quần lót tinh hóa thân thành cô hầu gái, quỳ gối ở cửa, cười dịu dàng: ” Chủ nhân, anh đã về ~”.

Ngày thứ ba mở cửa phòng, quần lót tinh lại hóa thành y tá, ngồi vắt chéo chân trên sofa, cười đầy gợi cảm: ” Bác sĩ, anh đã về ~”.

Ngày thứ tư mở cửa phòng, thiên biến vạn hóa quần lót tinh chuyển sang mặc váy sườn xám xẻ tà cao, nằm nghiêng khêu gợi trên giường, cười khiêu khích: ” Đại nhân, anh đã về ~”.

.....

Kế đó tạo hình nhân vật càng thêm bất thường.

Chẳng lẽ, phong cách ăn mặc và gu thẩm mỹ của yêu quái không giống con người?

Nam thần xoa nhẹ cái mũi đang ngứa.

29.

Một tuần liên tục cosplay, tuy rằng khiến thú tính của nam thần trỗi dậy, nhưng nhận được quần áo tự tay nam thần mua, vừa thấy đã biết có lời rồi!

Quần lót tinh cười tít mắt, vui vẻ phần khởi mặc quần áo mới. Xoay người hỏi nam thần có đẹp không.

Trong mắt nam thần có chút thấp thỏm không rõ, song gương mặt vẫn không chút cảm xúc: “Trông rất đẹp, em có thích không?”.

“Dĩ nhiên! Thích lắm luôn ý!”. Hai tay quần lót tinh vẽ thành vòng tròn, khoa chân múa tay miêu tả mức độ yêu thích.

Nam thần như trút được gánh nặng: ” Vậy là tốt rồi”.

Tiện đà nói thêm lời thật lòng: “Thật ra, mấy bộ trước em mặc cũng đẹp nhưng gu thẩm mỹ có hơi khác với con người, quần áo như này mới là kiểu ngày thường tụi anh mặc”.

“.....”

Quần lót tinh ngồi trên ghế sofa lon ỉu rũ héo hon.

Thôi rồi phải làm sao bây giờ?

Quyển rũ không xong còn bị coi là dở hơi.

Mấy vị tay lái dày dặn kinh nghiệm tình trường* đâu hết rồi!

* Từ gốc « lão lái xe » – ngôn ngữ mạng, ý chỉ những người lão luyện, dày kinh nghiệm về một lĩnh vực.

Cứu cứu em với!

Các chiến thuật này không xài được rồi!

30.

Chiến thuật không rõ ràng.

Quần lót tinh vốn là tay mơ, quyết định vứt xe bỏ chạy.

Nó tức giận ném đồng áo quần lố lằng đi, thay đổi sách lược, dùng tình yêu và ầm áp chiếm lấy trái tim nam thần.

Quần lót tinh buộc băng đô màu đỏ viết hai chữ ” Phấn đấu ” trước trán.

Nắm tay siết chặt kiên định, hô vang khẩu hiệu.

Bảo vệ của quý của nam thần cũng như bảo vệ nam thần!

Quyết chiến! Quyết chiến!

7. Chương 7: Quần Lót Và Nam Thần (31-35)

Beta: Katherine Kim

31.

Nam thần đi tiếp đối tác, mãi đến tối khuya vẫn chưa về nhà.

Quần lót tinh đứng trước cửa sổ, nhìn mưa bên ngoài rơi tí ta tích tách, bỗng nhiên nghĩ ra gì đó, đập tay một cái.

Ông trời thật tốt, quả nhiên tặng cơ hội tốt để hâm nóng tình cảm!

Trong đêm tối lạnh lẽo vắng vẻ đơn côi, giữa cơn mưa phùn giá rét, nó cầm ô đứng dưới cột đèn đầu phố, chờ anh về nhà.

Tưởng tượng đã thấy ấm rồi, quan tâm thiệt nhiều nha!

Nói không chừng, khoảnh khắc đó nam thần yêu nó luôn thì sao.

Hai người hôn nhau đắm đuối dưới mưa.

Oa ha ha ha ha!

Quần lót tinh nhảy căng lên vì kích động.

Không nói thêm gì, cầm ô và cái chìa khóa, chạy lạch cạch xuống lầu.

32.

Mưa vẫn rơi.

Đầu phố vẫn là đầu phố đó.

Đèn đường vẫn là đèn đường đó.

Hơn 1 tiếng trôi qua, ngay cả cái bóng của nam thần cũng chưa thấy.

Bao hào hứng hăng hái đều tan biến từ lâu.

Quần lót tinh hắt xì một cái, làm cho con chó hoang trong khu phố gâu gâu sủa loạn xạ. Bả vai nó rũ xuống, ngán ngẩm đá hòn đá nhỏ ở dưới chân.

”Ồ ~ cậu nhóc đẹp trai, đang cô đơn hả? Để mấy anh chơi với em một chút! “.

Vài tên côn đồ cao lớn thô kệch bước ra từ trong bóng đêm.

33.

Quần lót tinh mặt đẹp da trắng, mông lại cong.

Miệng cũng xinh, nhìn là biết cực phẩm trong cực phẩm.

Nhất là khi quần lót tinh dịu dàng diềm đằm đứng một mình nơi đó, quả thực thơm ngon như thịt dê non, khiến đám sói đói xung quanh thêm nhỏ dãi, tất cả đều rạo rức.

Bọn côn đồ vây quanh nó, cười cợt xấu xa.

Trong đó có một tên mang hình xăm tiến lên một bước, ánh mắt dung tục nhìn nó chăm chăm, vuốt cằm cười đều cang: “Em trai đáng yêu có một mình thôi à?”.

Quần lót tinh bình tĩnh gật đầu: ” Uhm”.

“Trong túi mang bao nhiêu tiền thế? Cho bọn anh một ít nào!”

“Một đồng cũng không có”

“Vậy thì tụi anh chỉ có thể cướp sắc thôi nhể?”

Quần lót tinh vui vẻ, khinh khỉnh lắc lắc ngón tay: “Có lẽ không được đâu”.

“Được hay không không phải do mày!” Trong mắt tên hình xăm lộ ý dâm, phát phát tay bảo: “Mấy anh bắt lấy nó, tôi làm trước một phát”.

34.

Chân thành mà nói, quần lót tinh thật sự không để bọn họ vào mắt.

Mấy kẻ phàm tục muốn ra tay với nó, quả thực không biết tự lượng sức mình!

Dù sao thì nam thần vẫn chưa về nhà, mà chờ cũng chán, coi như giết thời gian vậy.

Quần lót tinh quyết định chơi đến cùng với họ.

Giây tiếp theo, nó biến thân thành hiệp sĩ quần lót. Điều luyện lướt xuyên qua đám hỗn loạn đó, như thể chơi bịt mắt bắt dê, khiến cho bọn họ không tài nào bắt nổi.

Quần lót tinh đang chơi vui vẻ, bỗng một chiếc xe con quen thuộc từ đằng xa chạy đến, sau đó nam thần xuất hiện như một thiên thần.

“Tụi bay buông em ấy ra”.

35.

Nam thần bản lĩnh cao cường, lại thành thạo nhanh gọn, bọn côn đồ bị đánh sợ đến mức tè ra quần, nằm dưới đất gào khóc thảm thiết.

Quần lót tinh ngậy người ngấm phong thái của nam thần, chỉ biết giương ô, đứng ngơ ngẩn tại chỗ, vẻ mặt đầy si mê.

Nam thần xử lý xong, gầm nhẹ một tiếng “Cút”, sau đó quay sang ôm nó, nét mặt ân cần hỏi han: “Em có sao không, có bị gì không?”

Quần lót tinh ngơ ngác lắc đầu.

Nam thần gấp gấp bảo: “Đêm hôm khuya khoắt, em ra đây một mình làm gì! Không biết bên ngoài nguy hiểm lắm hả?”

“Ngoài trời đang mưa, em sợ anh không mang ô nên đứng đây chờ anh về”.

Quần lót tinh nắm góc áo nam thần, kéo kéo nịnh nọt: “Đừng giận mà, lần sau em không ra ngoài một mình nữa, chuyện gì cũng nghe theo anh hết, sẽ ngoan ngoãn mà, được không anh?”

Đối diện với đôi mắt cún con đáng thương, toàn bộ giận dữ của nam thần xẹp xuống. Anh ôm vai nó: “Đi thôi, mình về nhà nào.”

Trong nháy mắt, hơi thở nam thần bao phủ toàn thân.

Quần lót tinh như người say rượu, mơ mơ màng màng nghĩ: Cám ơn đám người xấu kia đã giúp đỡ thật nhiều nha!

8. Chương 8: Quần Lót Và Nam Thần (36-40)

Beta: Katherine Kim

36.

Nam thần không phải mình đồng da sắt, trong lúc ẩu đả dùng lực quá đà, khiến trầy da mu bàn tay.

Quần lót tinh xót xa đỏ hoe viền mắt, nắm lấy tay nam thần, thối phù phù.

Miệng không ngừng thảm thì: “Phù phù, cái đau mau biến đi”.

Nam thần bất đắc dĩ cười cười: ” Không sao đâu, bôi ít thuốc mỡ là được rồi”.

Bôi thuốc mỡ?

Bôi thuốc mỡ!

Đôi mắt quần lót tinh lóe sáng, then thùng nhìn nam thần, rồi dưới cái nhìn nghi hoặc của anh, từ từ vươn đầu lưỡi đỏ hồng ra.

Đoành!

Dường như sét vừa đánh trúng đầu anh.

Đến cả cột sống cũng tê dại, từ mặt xuống cổ dần dần ửng đỏ.

37.

Cảm giác mềm mại, ướt ướt trên mu bàn tay lan tỏa.

Đầu lưỡi linh hoạt di chuyển trên miệng vết thương, chỗ nào cũng lấp lánh ánh nước.

“Em, em làm gì vậy!”

Quần lót tinh ngẩng đầu, liếm liếm nước bọt còn đọng ở khóe miệng, “Nước bọt của yêu quái có thể trị lành vết thương, còn tốt hơn dùng thuốc đấy”.

“Ngaoan ~ đừng cử động nha, xong ngay lập tức nè”.

Não bộ nam thần tạm thời chết máy, ngồi tại chỗ đờ như khúc gỗ.

Đợi đến khi liếm lấp xong xuôi theo ý nó, toàn thân nam thần đều bốc khói, nắm tay nắm chân cùng vào phòng ngủ.

38.

Đêm đó nam thần có một giấc mộng xuân.

Mộng xuân lần này càng thêm rõ ràng.

Anh mơ thấy một chàng trai nằm bên dưới mình, đôi chân trắng nõn thon dài quần chặt lấy hông anh, rên rỉ vừa lẳng lơ vừa phóng túng.

Anh bắt chập đâm thẳng vào trong, vào nơi vừa ướt lại vừa mềm.

Sung sướng đến độ anh muốn văng tục.

Ngay lúc sắp phun trào, anh trông thấy rõ mặt người nọ.

Một gương mặt xinh đẹp đầy quen thuộc.

Là gương mặt của quần lót tinh!

A

Đúng quần ướt một mảng.

Nam thần đột nhiên bừng tỉnh, cúi đầu liền thấy khuôn mặt nhỏ nhắn hồng hào đang ngủ của quần lót tinh.

Tư thế ngủ của nó cũng chường tai gai mắt lăm, nửa cái mông lộ hẳn ra ngoài.

Nam thần không dám nhìn xuống chút nữa, tâm trạng rối bời gãi gãi đầu, đứng dậy vào toilet.

Ngay sau đó, quần lót tinh liền mở mắt, cắn góc chăn cười hề hề ngốc nghếch.

39

Nam thần bày tỏ ý muốn chia phòng ngủ.

Tất nhiên quần lót tinh không đồng ý, ôm eo nam thần cọ cọ, vừa cọ vừa hỏi: “Có phải em đã làm sai chuyện gì không, anh nói cho em biết đi, em nhất định sửa mà”.

Nói xong, nước mắt bắt đầu rơi lã chã.

Nam thần bị cọ chẳng cấu kính, thậm chí còn lúng ta lúng túng lau nước mắt giúp quần lót tinh.

“Em đừng khóc, đừng khóc mà”. Nam thần luống cuống, dỗ nó như dỗ con nít.

Quần lót tinh lấy tay quạt nước mắt, mắt cún con khóc thành mắt thỏ luôn: “Vậy..... Vậy anh vẫn muốn chia phòng ngủ với em sao?”.

“..... Uhm”. Nam thần chần chừ vài giây, vẫn gật đầu.

Đồ mất nết!

Chưa kết hôn đã muốn ở riêng, không có cửa đâu!

Nó âm thầm lừ mắt.

40.

Phân chia phòng ngủ bất thành, ngược lại cái chăn từ hai biến thành một.

Chạm đến người ở bên mềm mại, nhẵn nhụi, quả thật mỗi ngày nam thần đều như Ninja Rùa.

Còn quần lót tinh thì dương dương tự đắc.

Ngày nào cũng được đại bảo bối mạnh mẽ của nam thần chọt tỉnh, thật là thích quá đi!

Nhìn nam thần ngày càng để ý đến mình, nó cảm thấy cơ hội thổ lộ đã tới.

9. Chương 9: Quần Lót Và Nam Thần (41-45)

41.

Trên thực tế, thời điểm thổ lộ không chính xác.

Nam thần suy nghĩ kỹ hồi lâu, cuối cùng vẫn lắc đầu, từ chối.

Quần lót tinh tở tình bị từ chối liền nổi giận!

Dưới cơn tức giận, “bùm” một tiếng hiện về nguyên hình, học theo tình tiết nữ phụ đau khổ trong phim máu chó ở ti vi, nhảy lên cửa sổ, đau đớn gào lên: “Sao anh lại không thích em? Bấy lâu nay em làm ấm giường cho anh, nào ngờ anh lại không thích em!”

“Được! Đã không thích thì em sẽ nhảy từ đây xuống.”

Lông mày nam thần nhíu chặt như thể ép chết được ruồi nhặng, nét mặt nghiêm túc: “Bạch Thước, không được làm liều, mau xuống đây.”

42.

Thật ra quần lót tinh không muốn nhảy, chẳng qua nó nghiện làm trò thôi.

Có điều thực tế lại không như nó muốn.

Đang lúc nó chuẩn bị bước xuống, định làm nũng với nam thần thì một cơn gió lớn thổi qua.

Nguyên dạng của nó quá nhẹ, cơ bản không chống lại được gió mạnh như vậy.

Trong nháy mắt cơ thể nhẹ nhàng bay lên, lộn vài vòng trên không, rồi rơi vèo xuống dưới ánh mắt hoảng sợ của nam thần.

Trường hợp này giống như nữ chính đang rơi xuống vách núi, đang đầy ắp tình lại lưu luyến nhìn nam chính ở trên vách núi liệu mình vươn tay, song không thể cứu được.

Đẹp đến mê hồn, cảm động lòng người.

Miệng quần lót tinh run rẩy, hét thật to: “Em sẽ không từ bỏ anh đâu! Em sẽ quay về! Anh hãy chờ đấy!”

43.

Cuối cùng địa điểm nó rớt xuống là bồn hoa ngoài cửa sổ tầng hai.

Quần lót tinh nhìn đám cây dưới thân, không thể nào yêu nổi.

“Ô! Anh bạn nhỏ rớt từ chỗ nào đấy?”

Hoa trong bồn rất cởi mở, nhìn quần lót xa lạ cũng không sợ hãi, còn chủ động chào hỏi.

Khóe miệng quần lót tinh giật nhẹ, xấu hổ cười cười: “Xin lỗi người anh em nha, cản trở cậu phơi nắng rồi.”

“Không sao! Giờ này nắng hại lắm, chiếu vào mặt, có che một ít cũng tốt”.

“Vậy cảm ơn cậu.”

” Ha ha ha ha không sao hết.”

Bồn hoa là kẻ nói nhiều, lưỡi nhai không dứt.

Quần lót tinh trò chuyện câu được câu mất với nó, trong lòng thì gào thét: Nam thần, mau tới cứu em!

44.

Nhìn thấy vị trí quần lót tinh rơi xuống, nam thần không kịp suy nghĩ, xỏ dép lê chạy xuống như điên.

“Cốc cốc cốc”.

Nam thần gõ cửa phòng hàng xóm ở tầng hai.

Người mở cửa là một tên nhóc sơ trung, trên mặt còn có mấy nốt mầm tình, dáng vẻ ngông nghênh: “Anh là ai”.

Nam thần khiêm nhường lễ độ giới thiệu bản thân, rồi giải thích nhanh nhưng không thiếu mạch lạc về mục đích đến đây.

Thằng nhóc khoanh tay ngẫm nghĩ một lát, trả lời miễn cưỡng: “Anh chờ đó để tôi đi xem thử”.

“Được được được, đã làm phiền em rồi”.

Nam thần lo lắng đợi ở cửa, chỉ lát sau, cửa phòng tầng hai lại mở ra.

45.

Trên tay thằng nhỏ xuất hiện thêm một cái quần lót trắng.

Đúng là quần lót tinh.

“Có phải cái này không?”.

Nam thần khẽ gật đầu: “Đúng là cái này, cảm ơn em, cậu bạn nhỏ”.

“Ê ê ê, đừng vội cảm ơn”. Tên nhóc nghịch ngợm quay quay quần lót tinh, ngang ngược hất cằm lên: “Sao tôi biết được nó là của anh, tôi thấy tôi mặc cũng vừa lắm, nói không chừng, còn là của tôi đấy”.

Khóe miệng nam thần khẽ giật.

“Không được, tôi phải thử đã”. Nói xong, nó nhấc chân lên, định xỏ vào.

Trái tim nam thần hẫng một nhịp. Lúc này chẳng còn bận tâm đến lễ nghĩa, tiến lên một bước, cướp quần khỏi miệng cạp, rồi vội vàng trốn khỏi hiện trường.

Để lại thằng nhóc tức giận dậm chân la hét: “Bớ người ta! Ở đây có tên biến thái cướp quần lót!”

10. Chương 10: Quần Lót Và Nam Thần (46-50)

46.

Cũng may chỉ là sợ bóng sợ gió.

Về đến nhà, quần lót tinh lập tức hóa thành người, gục vào lòng nam thần khóc rưng rức mong được cưng nựng.

Nam thần vỗ vỗ đầu nó, bất thành linh hỏi: “Chẳng phải em bảo mình không thể tùy tiện thay đổi hình dạng sao?”

“!” Mắt nó đảo đi đảo lại, ra vẻ dễ thương nũng nịu, thút tha thút thít lảng sang chuyện khác: “Em hức... Em cũng không biết, hức hức..... Sau này em không bao giờ ... gây chuyện nữa, em sẽ ngoan ngoan....”.

Nhìn quần lót tinh khóc không ra hơi, nam thần lại một lần nữa mềm lòng ôm nó, dịu dàng nói: “Được rồi, được rồi, quan trọng nhất là em không sao...”

Quần lót nức nở đứt quãng, còn nam thần dịu dàng an ủi.

Đối với chuyện tỏ tình trước đó, hai người ngầm hiểu không nên nhắc lại.

Có điều, quần lót tinh rất nhanh liền tìm được nguyên nhân anh từ chối.

Có thể trong lòng nam thần đã có ánh trăng sáng, nốt ruồi đỏ.*

Vì trong kịch bản phim truyền hình máu chó đều viết như thế.

* Trích “Hoa hồng đỏ hoa hồng trắng” – nhà văn Trương Ái Linh.

“Có lẽ bất kỳ người đàn ông nào đều từng có hai người phụ nữ như thế này trong đời, ít nhất là hai. Cười một đóa hồng đỏ, lâu dần, nàng thành vết máu muối trên tường còn hồng trắng vẫn là ánh trắng sáng. Cười đóa hồng trắng, nàng như hạt cơm dính trên áo còn hồng đỏ là nốt ruồi đỏ trên ngực” – Trương Ái Linh.

47.

Ánh trắng sáng và nốt ruồi đỏ ý chỉ một người nào đó.

Mà người này là trúc mã của nam thần.

Quần lót tinh đã xem qua ảnh chụp chung của hai người, cùng kề vai sát cánh bên nhau, nam thần cười vui vẻ như mặt trời tỏa nắng, so với dáng vẻ nghiêm trang của bây giờ quả thực ngỡ như hai người.

Quan trọng là tên trúc mã còn mang gương mặt yêu nghiệt lạnh lợ.

Quần lót tinh ngấm mình trong gương một chút, gơ ngón tay trở lên không cam lòng.

48.

Đúng dịp trúc mã kia trở về từ nước ngoài.

Nam thần quần áo chỉnh tề ra sân bay đón.

Quần lót bắt đầu lo sợ bất an.

Nam thần của nó cứ thể chạy theo người khác à?

Nghĩ đến việc nam thần của mình ngủ với người khác trên một cái giường, nó liền nổi điên lên, sốt ruột đến bực bội.

Ngồi chờ chết không phải là cách, nó cần phải chủ động xuất kích!

Quần lót tinh thay quần áo cấp tốc, học theo vị đặc công đẹp trai trong phim, đội mũ đeo kính râm ra ngoài đi theo dõi.

49.

Quần lót tinh theo sát đường đi.

Từ lúc hai người ôm nhau ở sân bay, cho đến lúc cười nói rộn ràng trong nhà hàng, quần lót tinh ghen tỵ thiếu chút nữa cắn nát mười đầu ngón tay.

Nó ngấm nghĩ một lát, rồi kéo thấp vành mũ bước vào nhà hàng.

Quần lót tinh tìm một góc vắng vẻ, vô cùng thương tâm gọi một ly nước đá, vừa ai oán cắn nửa ống hút, vừa quan sát vị trí bên cửa sổ.

Lúc này, nam thần đang cụng ly với trúc mã, cả hai nhìn nhau cười, bầu không khí thân mật tung tóe.

Tức quá!

Tức thiệt rồi nha!

Úm ba la triệu hồi năng lượng ——— Tất cả biến thành thẳng nam ngay!

Quần lót chuyên tâm đọc thần chú rồi vùng dậy thi triển phép thuật vài lần về phía nam thần và tên trúc mã, ra sức quấy rầy cuộc hẹn.

50.

Giữa bữa cơm, tên trúc mã kia đứng dậy ra khỏi chỗ, quần lót tinh bám đuôi theo sau, đi vào phòng vệ sinh.

Nó đã nghĩ rồi!

Trùm bao tãi lên trên đầu tên đó, xong đánh một trận rồi bỏ chạy!

Nhưng bao tãi còn chưa tìm được thì nó đã bị phát hiện.

Quần lót tinh phản ứng không kịp, cánh tay đã bị trúc mã nọ giữ chặt, cả người bị ép dính vào tường.

Tiếp đó tên kia áp sát cười cười.
“Bắt được em rồi, bạn nhỏ dễ thương”.

11. Chương 11: Quần Lót Và Nam Thần (51-55)

51.

Đây là lần đầu tiên trong đời quần lót tinh bị dí vào tường, có điều đối tượng không phải là nam thần mà là tình địch.

Mọi! Đúng là cuộc đời trần ngập kịch tính!

Thà chết chứ không chịu khuất phục, quần lót tinh muốn nhổ toẹt một cái vào gương mặt yêu nghiệt kia, nhưng lại bị hấn nhanh tay nâng cằm lên, cất giọng ngả nón: “Từ sân bay theo đến tận đây, thích tôi đến thế à?”

“Vỡ vãn”. Quần lót tinh trợn tròn hai mắt.

Hấn cong môi cười khê: “Trông thì xinh xắn, mà mạnh miệng quá đấy, cần phải sửa nha”.

Địch! Hấn là tên thần kinh!

Nhìn vẻ mặt sắp xù lông nhím của quần lót tinh, hấn cười càng quái dị hơn: “Mà cũng chả sao, muốn sửa tật xấu này thì hôn một cái là mềm thôi”.

Nói rồi từ từ cúi xuống

52.

Móa! Đồ lỗ mãng!

Quần lót tinh đầu để cho người khác dễ dàng động thủ như vậy, chớp đúng thời cơ, giẫm một cái lên giày da sáng loáng của hấn, đẩy mạnh người hấn rồi ba chân bốn cẳng chuồn ra ngoài.

Chạy đến khu bàn ăn, quần lót tinh chẳng thèm quan tâm gì sắt, thút thút nhào vào lòng nam thần, hu hu khóc một trận.

Nam thần mờ mịt hỏi: “Làm sao vậy? Sao em lại ở đây?”

Quần lót tinh vừa cọ cọ cơ ngực nam thần, vừa chỉ vào tên bạn thân từ từ đi tới ở phía sau, giận dữ tố cáo: “Anh ta, chính là anh ta muốn hôn em! Muốn giở trò với em!”.

Nét mặt nam thần chợt thay đổi, ôm chặt eo nhỏ của nó, âm trầm nhìn chằm chằm thẳng bạn thân.

Tên kia ung dung ngồi xuống, giơ hai tay: “Đừng căng thẳng thế, chỉ là đùa một chút thôi. Em ấy theo dõi tôi suốt dọc đường nên tôi mới hiểu lầm mà”.

Nam thần mím môi, không nói thêm nữa. Anh vỗ nhẹ lưng nó, khe khẽ nói: “Đừng sợ, có anh ở đây rồi! Ăn cơm chưa?”.

Vừa nhắc đến cơm, quần lót tinh liền nhớ lại tình cảnh tội nghiệp ban nãy, mình chỉ uống một ly nước đá, liền khóc thảm thiết hơn.

53.

Nam thần gọi một bàn đầy đồ ăn, đều là món quần lót tinh thích.

Nó vừa nức nở vừa nhét đùi gà vào miệng, tiện thể tặng vài ánh mắt sắc lẹm cho tên kia.

Nam thần cầm lấy khăn tay, mặt vẫn lạnh tanh lau nước sốt ở khóe miệng quần lót tinh như chuyện đương nhiên.

“Không ngờ hai người quen nhau đấy?”. Trúc mã kia chống cằm cười ẩn ý.

“Ừ, là một người bạn của tôi”. Nam thần trả lời ngắn gọn.

“Vậy thì tiện quá, đúng lúc bạn cậu hợp gu của tôi đấy, chi bằng giới thiệu cho tôi thì thế nào?”

Nam thần nheo mắt, cảnh giác nhìn tên kia.

Hắn cười xán lạn: “Sao thế? Không cam lòng à? Tôi nhớ rất rõ là cậu không thích kiểu này nha! “.

Quần lót tinh ngừng nhai, hai mắt tròn xoe nhìn nam thần.

Sắc mặt anh càng đen hơn, thấp giọng cảnh cáo: “Đừng có nói bậy”.

Trúc mã nhún vai tỏ ý chẳng sao hết, tiếp tục chống cằm chăm chú nhìn quần lót tinh.

54.

Bữa cơm này ăn đầy bất ngờ.

Sau khi kết thúc, ba người đều trở về nhà.

Trước khi đi, trúc mã đưa cho quần lót tinh một tấm danh thiếp, tặng kèm một nụ hôn gió.

Nó rùng mình ghê tởm.

Sắc mặt nam thần đen như đáy nồi.

Một giây sau, quần lót tinh xé tan xé nát tấm danh thiếp của tên bạn thân trước mặt nam thần.

Lúc này sắc mặt nam thần mới dịu lại.

Anh xoa xoa đầu nó, rầu rĩ dặn dò: “Sau này tránh xa hắn một chút “.

Quần lót tinh gật đầu ngoan ngoãn.

55.

Quần lót tinh cảm giác nội dung phim máu chó trong đầu nó ít có khả năng xảy ra.

So với tên bạn thân kia, hình như nam thần thích nó nhiều hơn.

Thế nhưng cũng không thể lơ là!

Quần lót tinh ở phòng bếp lách ca lách cách bận rộn cho tới trưa, sau đó xách theo hộp cơm tiếp tục công cuộc hâm nóng tình cảm với nam thần.

“Đỉnh”.

Thang máy chạy thẳng lên tầng cao nhất, nó đứng trước gương sửa sang một chút, rồi hồi hộp gõ cửa phòng làm việc của tổng tài.

“Mời vào”.

Giọng nói của nam thần đầy thu hút, dễ nghe quá đi!

Quần lót tinh mang cái mặt mê trai đẩy cửa vào.

12. Chương 12: Quần Lót Và Nam Thần (56-60)

56.

Trong phòng ngoại trừ nam thần còn thêm một nam tinh anh.

Nam tinh anh mang kính mắt mạ vàng, khí chất lạnh lùng.

“Bạch Thước, em chờ một chút nhé”. Nói một câu với nó xong, nam thần lại tiếp tục bàn việc với nam tinh anh.

Quần lót tinh để hộp cơm qua một bên, ngoan ngoãn ngồi trên ghế sa lon, đôi mắt tròn xoe quan sát người kia.

Công việc trao đổi cực kì mau lẹ, nam tinh anh gật đầu với nó rồi ra khỏi văn phòng.

Quần lót tinh nhú mày khó hiểu.

Ý?

Sao nó ngửi thấy mùi ông anh họ là miếng dán nhũ hoa tinh trên người nam tinh anh nhỉ?

57.

Nam tinh anh rời đi khá lâu, mà quần lót tinh vẫn còn ngơ ngác nhìn ra cửa.

Nam thần thấy nó mãi chưa hoàn hồn, anh nghiêm mặt nói: “Không phải em đến đưa cơm cho anh à?”.

“A!”.

Quần lót tinh giật nảy, vội mở hộp cơm thơm ngào ngạt ra, bày trước mặt nam thần từng món ăn ngon mắt.

Anh cầm đũa lên: “Ăn cùng đi”.

Nó ngồi ở đối diện lắc đầu: “Không, em thích nhìn anh ăn hơn”.

Mang tai nam thần đỏ ửng, ăn cơm càng nghiêm túc.

Quần lót tinh mỉm cười ngọt ngào, nghĩ thầm: Khi nào mới vờn nhau ở văn phòng được nhỉ?

Đáng tiếc là.....

58.

Thời ngây thơ cũng chẳng được bao lâu.

Lần đầu tiên của hai người bất ngờ đến không kịp chuẩn bị.

A, đúng rồi.

Là quần lót tinh cường ép đại bảo bối của nam thần.

Câu chuyện xảy ra kiểu như thế.

Nam thần lại một đêm tới khuya chưa thấy về.

Lần này quần lót tinh không dám chạy ra ngoài chờ, đành ôm đầu gối ngồi ở cửa, lắng lắng nghe tiếng bước chân bên ngoài.

Khoảnh khắc thấy tiếng leng keng, quần lót tinh dạt dào vui sướng mở cửa.

Ngoài cửa là nam thần và trúc mã.

59.

Trạng thái của nam thần có chút không ổn, hai gò má ửng hồng, nét mặt âm thầm chịu đựng, dường như vô lực tựa vào người trúc mã.

Trúc mã vất vả đỡ lấy nam thần, thấy nó mở cửa, liền nhếch miệng cười: ” Nhóc dễ thương mau tới giúp một tay nào”.

Quần lót tinh lấy lại tinh thần, bước lên phía trước, nhú mày mắt hững: “Anh tránh ra đi, để tôi dìu anh ấy”.

Trúc mã lau mồ hôi trên trán, buồn cười hỏi: ” Một mình em làm được sao?”.

Nó nghiêm túc gật đầu: “Một mình tôi là đủ rồi”.

Nói xong, một tay ôm ngang người nam thần, nhẹ nhàng thả xuống ghế sa lon phòng khách.

Để lại riêng mình Trúc mã đứng ngẩn tò te.

60.

“Anh ấy bị sao vậy?”. Quần lót tinh cầm tay nam thần lo lắng hỏi.

“Đề phòng tới lui vậy mà vẫn bị người ta ra tay”. Trúc mã nhú mày kể tiếp: “Anh định tìm đối tượng ở bên ngoài cho cậu ta giải quyết, ai ngờ cậu ta khăng khăng đòi về nhà. Chịu thôi, anh chỉ có thể vác xác cậu ta về, ai bảo anh là thanh mai trúc mã của cậu ta làm chi!”.

Trúc mã nói chuyện ăn ý, cười đầy xấu xa.

Quần lót tinh hung tợn liếc hần, cộc cằn đáp: “Thật sự đã làm phiền anh rồi! Giờ tôi sẽ chăm sóc anh ấy, anh đi được rồi đây!”

“Ồ ~ Nhỏ đáng yêu đừng hung dữ vậy chứ ~”.

“Được rồi được rồi, anh đi đây!”. Trúc mã nhắc chân đi, nhưng không quên chòng ghẹo: “Nhóc dễ thương này, nếu gặp vấn đề về thao tác kỹ thuật chưa được nhuần nhuyễn cứ gọi anh nhé! Anh sẽ cung cấp miễn phí dịch vụ hướng dẫn từ xa ha ha ha ha.....”.

13. Chương 13: Quần Lót Và Nam Thần (61-65)

61.

Trúc mã đi rồi, cả căn phòng chỉ còn lại hai người họ.

Mùi rượu nhàn nhạt trong không khí.

Bên tai toàn tiếng thở dốc nặng nề của nam thần.

Dĩ nhiên quần lót tinh biết lời vừa rồi của trúc mã có ý gì, nó lên nhìn đùng quần của anh, vô thức nuốt nước miếng.

Quần lót tinh kìm nén cơn tim nhộn nhạo của mình và lau mồ hôi trên trán anh.

Nhưng không ngờ lại bị nam thần ôm chầm, hỏi lại để xác nhận: ” Bạch Thước hả?”.

Nó đối diện với đôi mắt đỏ ngầu của anh, khẽ gật đầu: “Vâng, là em đây, em vẫn luôn ở đây nè”.

Nam thần vui mừng mỉm cười.

Giây tiếp theo, dường như biến thành một người khác, một tay kéo nó vào lòng rồi cúi đầu hôn lên.

Bùm!

Quần lót tinh tròn tròn hai mắt.

Thích quá thoải mái quááá

~62.

Nụ hôn của nam thần vừa bá đạo lại kịch liệt.

Đầu lưỡi thô lỗ khuấy động miệng nó, hung hăng liếm hàm trên, qua lợi, rồi tiếp đó bắt chước động tác tính giao đột nhiên đâm vào.

Nhất thời, trong phòng tràn ngập âm thanh mút mát ướt át.

Nước miếng không kịp nuốt liền chảy xuống từ khoe miệng cả hai, tạo thành từng giọt nước dâm mỹ.

Đầu óc quần lót tinh trống rỗng, nụ hôn kịch liệt làm cả người nó mềm nhũn.

Ngay lúc nó chìm trong say mê thì nam thần đột nhiên đẩy ra.

Đôi mắt đỏ ngầu, nghiêng ngả lão đảo đi vào phòng tắm, định xối nước lạnh để bản thân tỉnh táo bình tĩnh lại.

Đến lúc này rồi còn kìm nén cái quần què!

Dạn đã lên nòng sao lại không được bắn!

Quần lót tinh cắn răng, xông tới đẩy nam thần vào bồn tắm.

63.

Hai người ướt đầm dưới vòi sen.

Nam thần nhìn nó gầm nhẹ: “Em có biết mình đang làm gì không?”

Ánh mắt quần lót tinh chưa từng kiên định như thế, nó vừa xé rách quần áo nam thần vừa nói: “Em biết! Em bằng lòng!”

“Em không được phép hối hận!”

“Em không hối hận!”

Ngay sau đó, quần lót tinh nắm lấy tính khí tráng kiện của nam thần nhắm ngay thịt huyết bí ẩn ở kẽ hở giữa hai bờ mông, rồi từ từ ngồi xuống.

64.

Quá trình đi vào không đau lắm.

Có lẽ do quần lót tinh thiên phú dị bẩm.

Vừa mới bắt đầu, bên trong tràng ruột đã ngoan ngoãn tiết dịch bôi trơn, giúp việc đón nhận gậy thịt của anh dễ dàng hơn, bao bọc nó đầy khao khát.

“A.....”.

Quần lót tinh thất thần khẽ rên một tiếng, lồng ngực trắng nõn phập phồng lên xuống, hai núm vú đỏ tươi run rẩy.

Nam thần mồm miệng khô khốc.

Rốt cuộc anh không thể kìm nổi khát vọng trong lòng, há miệng ngậm đầu nhũ một bên, bắt đầu mạnh mẽ giầy vò cắn xé.

Nó ôm lấy đầu nam thần, phối hợp uốn ngực xoay eo, tiếng rên dâm đãng đứt quãng phát ra từ cổ họng.

65.

“Bạch bạch bạch bạch.....”.

Âm thanh hoan ái dâm mỹ không ngừng vang lên.

Miệng nam thần ngậm núm vú đỏ au, hai tay mặc sức vuốt ve đôi mông mềm mại của nó, động tác hạ bộ càng thêm hung mãnh, mỗi một lần đều vùi thật sâu, quyết tâm va chạm tất cả các điểm mẫn cảm bên trong.

“Uhm..... Lớn quá..... Thật sự quá lớn”.

Thịt huyết bị làm đến mức giàn giụa nước, tràng ruột như có lửa đốt xót xót xen lẫn tê dại, cảm giác được chiếm giữ từ trong ra ngoài thật sự quá tuyệt vời.....

Quần lót tinh ngã vào ngực nam thần, mặc anh làm chủ.

Tứ chi hai người quấn quýt đan chặt vào nhau, như thể vĩnh viễn chẳng xa rời.

14. Chương 14: Quần Lót Và Nam Thần (66 – 71)

66.

Làm suốt một đêm, ngày hôm sau, quần lót tinh bỏ chạy khi trong mộng còn ngậm đồng thể hệ mai sau của nam thần.

Thật ra nó cũng không muốn chạy đâu.

Nhưng nó sợ sau khi nam thần tỉnh lại từ chối nó lần nữa.

So với bị từ chối thà chạy luôn cho xong.

Quần lót tinh cướp đi tất cả quần lót của nam thần, lưng vác hai bao hành lý đến cạy nhờ anh họ.

Mà ông anh miếng dán nhũ hoa tinh.

Bây giờ đang sống chung với nam tinh anh, ăn của người ta xài của người ta ngủ với người ta.

Sống thoải mái ngày qua ngày.

67.

Nam tinh anh chính là người mà nó đã gặp ở văn phòng nam thần.

Khí chất lạnh lùng, ăn mặc lịch sự.

Nhưng trước mặt anh họ luôn luôn đỏ mặt, bị trêu đến hồn xiêu phách lạc.

Nghe nói lần đầu gặp nhau của hai người cũng ở quầy bán hàng. Nam tinh anh chọn trúng nguyên hình của anh họ, thanh toán tiền xong liền mang về nhà.

Sau đó hai người dùng phát dính lấy nhau, tất cả tình tiết đều không thể miêu tả.

Quần lót tinh cảm thấy mình chính là bóng đèn công suất lớn, thiếu hiểu biết xen vào giữa cả hai, bị cái màn ân ái chiếu vào mặt còn phải giả bộ cái gì cũng không thấy.

Thật sự..... Tức chết mất!

68.

Quần lót tinh ngủ ở khách phòng, cách phòng ngủ của gia chủ chỉ một bức tường.

Uhm, cách âm cực kỳ kém.

Cứ đêm hôm khuya khoắc, bên kia lại phát sóng trực tiếp gà vàng, ồn đến mức nó không thể nào ngủ được, phải lấy gối bịt tai.

“Bà xã, có lớn không, có sâu không, có sướng không?”.

“A..... Lớn quá..... Sâu quá..... Sướng lắm.....”.

“A..... Ông xã.....”

Mợ nó.....

Mí mắt quần lót tinh híp lại.

Úm ba la triệu hồi năng lượng —— Kêu gọi sức mạnh thần bóng tối—— làm đôi nam nam đáng ghét kia câm miệng ngay!

69.

Quần lót tinh ở chỗ anh họ được hai ngày, khuôn mặt nhỏ nhắn đã tái nhợt, đen thui quầng mắt, ngồi ở trên bàn cơm như xác không hồn, máy móc nhét cơm vào trong miệng, trong đầu lúc nào cũng nghĩ tới nam thần.

Nam tinh anh nhìn chằm chằm quần lót tinh rồi thở dài: “Hai người cần gì phải thế này. Hai ngày qua, tâm trạng của Trầm tổng cực kì không tốt, nghe nói đi tìm cậu khắp nơi, hôm qua còn xem chút nữa xảy ra tai nạn”.

“Lạch cạch!”.

Chiếc đĩa từ trong tay nó rớt xuống đất.

Tiếp đó, nó vội vàng bật dậy, vác hai bao hành lý lên lưng, đôi mắt đỏ hoe lên đường về.

Anh họ bắt đắc dĩ và vội mấy miếng cơm, vội vàng đuổi theo: “Từ từ, để anh đưa em đi”.

70.

Anh họ khoác vai quần lót tinh đi song song.

Hai người mới vừa đi tới cửa khu phố, liền gặp nam thần đang lái xe về.

Sắc mặt nam thần không vui tý nào, âm trầm đến đáng sợ, ánh mắt lạnh như băng quét từ bản mặt ông anh họ tới cả vai quần lót tinh, giây tiếp theo khóe miệng nhếch lên lạnh lùng.

Quần lót tinh run khê, vội vàng tạo khoảng cách với anh họ, bước nhanh qua kéo góc áo nam thần, giải thích: “Anh đừng hiểu lầm, anh ấy là anh họ của em đó”.

Nó tạm dừng một chút, rồi nhón chân thì thầm bên tai nam thần: “Là miếng dán nhũ hoa tinh”.

Sắc mặt u ám của nam thần liền thay đổi, gật đầu tỏ ý đã hiểu, đưa tay với anh họ: “Xin chào, tôi là Trầm Trạch”.

Anh họ quan sát nam thần một vòng từ trên xuống dưới, lúc này mới đáp trả, cười bảo: “Tôi là anh họ của thằng nhóc này, giao nó cho anh, tôi cũng yên tâm”.

71.

Tiến anh họ đi rồi, nam thần mới dành thời gian thẩm vấn quần lót tinh.

Nó đặt hai bao hành lý ở phía sau, ngoan ngoãn hiền lành ngồi ở ghế phụ lái chờ đợi xét hỏi.

Nam thần day day ấn đường, nghiêng đầu hỏi: “Sao lại chạy trốn?”

Quần lót tinh tủi thân chớp chớp mắt, nức nở kể lể: “Tại em sợ anh từ chối em nữa.....”

“...Vậy tại sao đã chạy còn lấy hết quần lót của anh đi hả?”

“Bởi vì chỉ có lúc anh không có quần lót mới nhớ tới em! Hức..... Ai bảo anh không thích em, ai bảo anh thích cái tên trúc mã yêu nghiệt kia! Em hức..... Em muốn trừng trị anh, để anh ấy náy chết luôn! Cho anh ngủ một lần còn muốn ngủ lần thứ hai với em! Hu hu.... Em không có sai! “.

Nhìn thấy nước mắt rơi lã chã từng giọt từng giọt, nam thần cứng chiều ôm nó vào lòng: “Ngốc ạ, em đâu có sai, đều là lỗi của anh hết”.

“Anh thích em mà.....”

Ý ý ý?

Nước mắt rơi nói dừng là dừng.

Quần lót tinh nhìn nam thần vẫn chưa thể tin nổi: “Anh, anh thích em á?”

Nam thần kiên nhẫn nhắc lại: “Anh thích em. Chỉ là trước kia chưa từng trải qua yêu thương cuồng nhiệt như vậy, khiến anh nhất thời không biết nên làm gì cho tốt....”. Nói xong, hai mang tai nam thần lại đỏ bừng.

Tình yêu tới quá nhanh tựa như cơn gió lốc.

Quần lót tinh phần khích ôm cổ nam thần, kích động nói: “Em cũng thế, em cũng thế! Em thích anh nhất! Còn thích hơn cả bản thân!”.

“Nếu vậy, vậy.....” Nam thần chuyển đề tài, đè nó xuống lưng ghế dựa, bá đạo uy hiếp: “Còn dám chạy nữa là làm thịt luôn”.

Quần lót tinh cũng không sợ, ngược lại còn cười đầy phóng túng, đưa chân quần quanh hông nam thần, cọ cọ: “Sẽ không chạy nữa, bảo đảm không chạy nữa! Nhưng..... Xin làm thịt em luôn đi....”.

“Làm đến khi mất kiểm soát.....”.

“Làm đến lúc sinh em bé luôn.....”.

“Làm đến mức không thể rời khỏi gậy thịt bự của anh.....”.

“.....Được”. Nam thần hai tai đỏ ửng liền đồng ý.

Tiếp đó cúi đầu hôn lên cái miệng không biết xấu hổ kia.

Thật ngọt.

Thật ngoan.

Đây là quần lót nhỏ của anh, chỉ thuộc về riêng anh.....

— Toàn văn hoàn —

Đọc và tải ebook truyện tại: <http://truyenclub.com/quan-lot-va-nam-than>